

Gânduri .....

Este sâmbătă după amiază când încep să scriu acest material. Este sâmbătă, a treia zi de când în jurul Haifei noastre arde. Arde Carmelul!! Arde frumoasa pădurice din "Mica Elveție", unde primăvara și vara ieși să te plimbi "la munte". Arde Beit Orenul, una din perlele Carmelului, unde de atâtea ori ne-am recreat vara și unde ne duceam toți prietenii din străinătate care ne vizitau. Doamne, arde Ein Hodul, acest Barbizon al Israelului, superbul sat al artiștilor, satul lui Marcel Iancu, pe care l-am vizitat de nenumărate ori, singuri, cu prietenii, cu copiii, cu nepoatele și, evident, obligatoriu, cu toți cei ce ne vizitează din afara țării.

Îmi este foarte greu să-mi adun gândurile și să mă concentrez să scriu despre diferite probleme din străinătate, deși știu că sunt unele care precis i-ar interesa pe cititorii ziarului nostru, dar mi-e greu, căci ochii și gândirea mi se concentrează mereu la ce se întâmplă aici, acasă. Și zău că nu vreau deloc să fiu patetic, e pur și simplu ceea ce simt.

În primul rând este o îngrozitoare pierdere de vieți omenești. Te apucă groaza când auzi numele tuturor acestor tineri care și-au pierdut viața în acest cumplit incendiu. Câți copii au rămas fără tați, câte soții fără soți și câți părinți fără copii lor. Dureros e foarte puțin spus!

Ce înseamnă spirit de sacrificiu?? Cel mai bun exemplu este tânărul elev al Liceului Reali din Haifa, de numai 16 ani, care fiind pompier voluntar. când a sunat chemarea, nu numai că s-a dus imediat dar a intrat, deși nu trebuia, direct în zona de foc ca să salveze vieți. Din păcate flăcările l-au mistuit și pe el.

Când vezi imaginea acestor locuri pe care le cunoști așa de bine, drumurile pe care ai mers de atâtea ori, e greu! Peste 45000 de dunami de pădure, pajiști, grădini, toate arse. Peste 17000 de oameni evacuați din casele lor! Dar biete animale, câinii, pisicile, caii, păsările, caprele și restul viețuitoarelor, cu ele cum rămâne, ce se fac?

Și când în cursul zilelor mai auzi de izbucnirea a o serie de "mici" incendii ici și colo - chiar dacă după un timp se reușește să fie stinse - în același timp, nu poți să nu te gândești imediat la incendiatori, da, da, nu pot să le spun altfel acestor criminali. E adevărat că s-a spus, în mod oficial, că marele foc din Carmel s-ar datora, totuși, unei "neglijențe", adică "unora" care au fumat o narghilea și au băut niște cafea și n-ar fi stins bine focul. Să fim serioși!! Să-mi fie cu iertare dar sunt mai mult decât suspicios. Înclin mai mult să cred ce s-a spus la început că "s-au văzut concomitent trei sau chiar patru focare de incendii în Carmel". Și știu că asta nu este numai părerea mea ci și a multor alora.

Evident că este mult mai simplu să afirmi că este "rașlanut", adică neglijență, decât să recunoști că este o incendiere provocată sau, poate, chiar o acțiune teroristă. căci atunci trebuiesc plătite despăgubiri din partea statului, pe când așa, mare parte vor plăti societățile de asigurare. Evident că o oarecare parte va reveni în sarcina bugetului țării.

Numai că să-mi fie permis să-mi exprim o pă-rere privind eventuala posibilitate de prevenire a acestei mari catastrofe ecologice, căci asta este, de fapt, în realitate. Anume: Pe unul din canalele de televiziune a fost intervievat un șofer (regret că nu mi amintesc cu exactitate cine a fost) care a declarat că la ora 11,45 a informat pompierii că a observat un mic incendiu undeva (el a indicat exact locul), aproape de Usfia (satul druz de lângă Haifa). El a rămas pe loc - acolo de unde a telefonat - și a așteptat venirea pompi-erilor. Ei bine, aceștia și-au făcut apariția abia după aproxi-mativ două ore, când focul se extinsese deja mult. Păi întreb și eu cum este posibil așa ceva? Dar tot eu îmi permit să și răspund: pentru că este o debandadă totală, o lipsă de răspundere totală privind atribuțiile și mai ales o lipsă totală de materiale necesare.

Deci un lucru este, din păcate, cert. Și anume că n-am fost și nu suntem pregătiți pentru un incendiu de ase-menea proporții. Este de nepermis ca o țară ca a noastră,

veșnic amenințată cu războaie, deci inclusiv incendii, să fie întratât de nepregătită. S-a spus mereu că s-au tras toate concluziile și învățămintele din - și după - al doilea război din Liban, din 2006. Acum s-a văzut că NU! Și este nu numai periculos, dar în primul rând trist! Nu numai că nu m-a impresionat dl. ministru de interne, dl. Eli Ișai, afirmând că "va cere o comisie de anchetă". Din contra, m-a înfuriat, deoarece el este primul responsabil pentru starea de ne-pregătire a pompierilor. Ținem minte nenumăratele lor proteste nu atât pentru salarii, cât pentru condițiile lor de muncă și mai ales pentru lipsa de materiale. Păi se poate ca după nici o zi să nu mai aibe materiale necesare pentru stingerea de incendii. Ce părere ai dle. Ișai.? Te-ai lăudat că "anul acesta guvernul a aprobat 100 de milioane de șekeli pentru pompieri". Dar când ți s-a pus întrebarea unde sunt acești bani, ai început să te bâlbâi, să explici încoace și încolo, birocrăție și mai știu eu ce! Spune mai bine spre care instituții sau organizații șasiste "s-au scurs" aceste fonduri de n-au ajuns unde trebuia. Bine s-a exprimat deputatul (nu-i rețin numele) care a spus că în orice țară civilizată, într-un asemenea caz ministrul responsabil de resort demisionează imediat, dar la noi ..... Și pe bună dreptate i-a cerut primului ministru ca în cazul în care ministrul Ișai nu demisionează singur, să fie demis. Nu comisia de anchetă este răspunzătoare ci ministrul de interne, deci după orice logică trebuie imediat să demisioneze. Este de notat că demisia acestuia este insistent cerută de multă lume. Tare vreau să văd ce se va întâmpla.

Este foarte frumos că am primit imediat ajutor de la atâtea țări, voluntar sau la apelul premierului, dar asta nu ajunge. Căci noi nu trebuie, n-avem voie, să-i lăsăm pe alții să ne facă treaba. S-a primit ajutorul a aproximativ 20 de avioane din cele mai diferite țări. Ajutor da, dar baza "de facto" noi trebuie să fim. Așa că dle. Ișai, trebuia să te ocupi de acest aspect al "apărării", în loc să te zbați pentru alte probleme "esențiale", cum ar fi expulzarea copiilor, veni-turile "avrehimilor" sau mai știu eu ce alte probleme de-ale religioșilor dumitale. Eu am ce am cu ei, este adevărat, dar asta este altă socoteală. Dumneata trebuie să te ocupi de resortul de "Interne" în primul rând pentru țară și numai pe urmă pentru ei.

N-am înțeles hotărârea guvernului de a-și ține ședința săptămânală de duminică dimineața la Tirat Hacar-mel, în loc de sediul său obișnuit, Pentru ce? Așa ca să se arate "solidar" cu Nordul sinistral sau ars? Regret, dar cred că a fost o cheltuială absolut inutilă. Da, o cheltuială inutilă, deoarece pregătirea, deplasările și desfășurarea unei asemenea ședințe costă niște sume care, de exemplu, puteau fi folosite mai "judicios". Dar cine sunt eu să dau sfaturi guvernului? Păi nu-i așa?

Și, apropo, revenind la ajutoare. La o serie de televiziuni străine, diverse "persoane" (fără a menționa funcțiile lor) au pus întrebări în sensul că : "cum se poate ca o țară care are o asemenea aviație, să nu aibă niște aparate de stingere a incendiilor?" O întrebare care ne-o punem și noi, pe bună dreptate! M-aș fi așteptat de la instanțele noastre de "media", mai ales TV-urile să dea importanța cuvenită Bulgariei, care a fost prima care a sărit în ajutor, concret și imediat. Apoi, poate trebuia analizată mai mult importanța chemării telefonice de către primul ministru turc, Recip Erduan, a premierului Netaniahu și ajutorului oferit de Turcia, având în vedere relațiile încordate dintre țările noastre, mai ales din partea Turciei. Dar poate că asta se va întâmpla totuși mai târziu, după ce se mai liniștesc spiritele legate de tragedia incendiului, căci, din păcate este o tragedie pentru Israel. Unii factori politici de la Ierusalim au lăsat să se înțeleagă că se încearcă întreprinderea unor pași spre o anume destindere a acestor relații, dar să lăsăm lucrurile să se desfășoare în ritmul lor. În schimb se tot trâmbița, cu surle și tobe (iertată fie-mi această observație!) venirea și apoi aterizarea (în sfârșit duminică!) a "supertan-kerului" american. Bine, dar două zile s-au luptat din aer cu flăcările mistuitoare celelalte avioaneși în primul rând cele mari rusești. Așa că consider că puteam fi mai rezonabili !

Spre bucuria tuturor, duminică spre seara s-a anunțat că s-a obținut un control absolut asupra focului și că focarele principale sunt și ele sub control.

Vreau să mă opresc aici, deoarece vreau să sper că nu numai când apare ziarul ci, în general, se va purcede la o serie de reorganizări concrete, că se vor între-prinde realmente măsurile ce se impun și cei responsabili vor fi trași la răspundere, pentru ca în orice caz să poată fi evitate asemenea, puțin spus, evenimente neplăcute pe viitor!

Ivan Lungu

Articol publicat in « Viata noastra », din 9 decembrie 2010